

ABSTRAKT

Antropogenní acidifikace a následné zotavování povrchových vod byla v minulém století velmi dobře popsáný a dlouhodobě sledovaný proces, zejména v lidskou činností neovlivněných horských oblastech s kyselým podložím a slabě vyvinutými půdami, jež byly na acidifikaci nejcitlivější. Vysoké Tatry proto patřily v minulosti mezi nejsilněji zasažené evropské lokality a acidifikace zde měla nepřímo vliv i na druhové složení litorálních a profundálních pakomárovitých. Nepřímo proto, že hlavním hybatelem posunu v druhovém složení pakomárů byla změna v dostupnosti živin a jejich toku z povodí, v důsledku precipitace fosforu s Al-komplexy (oligotrofizace acidifikovaných jezer) či naopak uvolňování fosforu z těchto vazeb (eutrofizace silně acidifikovaných jezer) v závislosti na pH vody a půdy v povodí. V souvislosti s biologickým recovery se v roce 2011 očekávaný nárůst abundance v původně acidifikovaných jezerech, která se chemicky posunula mezi neacidifikovaná, nepotvrdil a celková abundance proti stavu na konci 80. let klesla. Očekávané osídlení novými druhy se však potvrdilo. Silně acidifikovaná jezera reagovala během procesu recovery různě: byl potvrzen očekávaný pokles celkové abundance, nicméně trendy v druhovém složení i v počtu taxonů se u jezer této kategorie velmi lišily. Překvapivě tato skupina jezer během zotavení vykazovala taxonomicky a početně vyrovnanější společenstva.